

Briselē, 8.11.2017.
COM(2017) 660 final

2017/0294 (COD)

Priekšlikums

**EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA,
ar ko groza Direktīvu 2009/73/EK par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz dabasgāzes
iekšējo tirgu**

(Dokuments attiecas uz EEZ)

{SWD(2017) 368 final}

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

• Priekšlikuma pamatojums un mērķi

Integrēta gāzes tirgus izveidošana ir ES projekta stūrakmens Enerģētikas savienības izveidei. Tiek uzskatīts, ka iekšējais gāzes tirgus darbojas labi, ja gāzes plūsma tiek brīvi pārvadīta starp dalībvalstīm tur, kur tā ir visvairāk vajadzīga un par taisnīgu cenu. Funkcionējošs gāzes tirgus ir priekšnoteikums gāzes piegādes drošības stiprināšanai Savienībā. Tā kā gāze galvenokārt tiek transportēta pa cauruļvadiem, tirgus efektīvas darbības pamatā ir gāzes tīklu starpsavienojamība starp dalībvalstīm un nediskriminējoša piekļuve šiem tīkliem. Tas ir arī priekšnoteikums gāzes piegādei ārkārtas situācijās gan starp dalībvalstīm, gan kaimiņos esošām trešām valstīm. ES ir lielā mērā atkarīga no gāzes importa no trešām valstīm, un ES un gāzes patērētāju interesēs ir iegūt tikpat lielu pārredzamību un konkurētspēju arī attiecībā uz šīm valstīm piederošiem cauruļvadiem.

Lai gan ES tiesību akti kopumā attiecas uz ES dalībvalstu teritoriālajiem ūdeņiem un ekskluzīvo ekonomikas zonu, Direktīvā 2009/73/EK¹ (turpmāk — Gāzes direktīva) nav skaidri noteikts tiesiskais regulējums attiecībā uz gāzes cauruļvadiem uz trešām valstīm un no tām. Tādēļ pēc juridiskās analīzes tika secināts, ka noteikumi, kas attiecas uz gāzes pārvades cauruļvadiem, kuri savieno divas vai vairākas dalībvalstis un kuri atbilst “starpsavienojuma” definīcijai, nav piemērojami cauruļvadiem, kas ienāk Eiropas Savienībā. Tomēr pastāv prakse Gāzes direktīvā izklāstītos tiesiskā regulējuma pamatprincipus piemērot attiecībā uz trešām valstīm, jo īpaši izmantojot starptautiskus nolīgumus par gāzes cauruļvadiem, kas ienāk Eiropas Savienībā. Tiek uzskatīts, ka turpmāk nepieciešama likumdošanas darbība, lai skaidri un konsekventi definētu un noteiktu tiesisko regulējumu, kas piemērojams visiem gāzes cauruļvadiem uz trešām valstīm un no tām.

Ar ierosinātajiem grozījumiem Gāzes direktīva kopumā (kā arī saistītie tiesību akti, piemēram, Gāzes regula, gāzes tīkla kodeksi un pamatnostādnes, ja vien šajos aktos nav paredzēts citādi) kļūs piemērojama cauruļvadiem uz trešām valstīm un no tām, tostarp esošiem cauruļvadiem un tiem, kas tiks ierīkoti, līdz ES jurisdikcijas robežai. Tas ietver attiecīgos noteikumus par trešo personu piekļuvi, tarifu regulēšanu, īpašumtiesību nošķiršanu un pārskatāmību. Tādējādi arī tiks dota iespēja attiecībā uz jauniem cauruļvadiem uz trešām valstīm un no tām iesniegt pieteikumu par atbrīvojumu no iepriekš minētajiem noteikumiem saskaņā ar Gāzes direktīvas 36. pantu. Attiecībā uz esošajiem cauruļvadiem, kas neietilpst 36. panta darbības jomā, dalībvalstis varēs piešķirt atkāpes no direktīvas galveno noteikumu piemērošanas ar nosacījumu, ka atkāpe neradīs kaitējumu konkurencei, efektīvai tirgus darbībai vai energoapgādes drošībai Savienībā.

Tādējādi attiecībā uz cauruļvadiem no trešām valstīm un uz tām būtu jāpiemēro vismaz divi dažādi tiesiskie regulējumi. Ja tas rada tiesiski sarežģītas situācijas, tad piemērots instruments saskaņota tiesiskā regulējuma nodrošināšanai attiecībā uz visiem cauruļvadiem bieži vien būs starptautisks nolīgums ar attiecīgo trešo valsti vai trešām valstīm. Ja nav šāda nolīguma, atbrīvojuma attiecībā uz jaunu infrastruktūru vai atkāpes attiecībā uz jau ekspluatācijā esošu infrastruktūru, cauruļvadus var izmantot tikai saskaņā ar Direktīvas 2009/73/EK prasībām ES jurisdikcijas robežās.

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 13. jūlija Direktīva 2009/73/EK par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz dabasgāzes iekšējo tirgu un par Direktīvas 2003/55/EK atcelšanu (OV L 211, 14.8.2009., 94. lpp.).

- **Saskanība ar spēkā esošajiem noteikumiem konkrētajā politikas jomā**

Ar šo priekšlikumu nodrošina, ka noteikumi, kas pašlaik attiecas uz ES iekšējiem cauruļvadiem, kļūst piemērojami arī cauruļvadiem uz trešām valstīm un no tām. Tādējādi tas saskan ar spēkā esošajiem noteikumiem politikas jomā. Vajadzības gadījumā ir iekļauti papildu precizējumi, lai ņemtu vērā īpašas prasības attiecībā uz trešām valstīm.

- **Saskanība ar citām Savienības politikas jomām**

Šā priekšlikuma mērķis ir īstenot Enerģētikas savienības galvenos mērķus, kas noteikti Pamatstratēģijā spēcīgai Enerģētikas savienībai ar tālredzīgu klimata pārmaiņu politiku, jo īpaši energoapgādes drošības dimensijā (jo viens no energoapgādes drošības galvenajiem virzītājspēkiem ir iekšējā enerģijas tirgus izveidošana).

2. TIESISKAIS PAMATS, SUBSIDIARITĀTE UN SAMĒRĪGUMS

- **Juridiskais pamats**

Ierosinātā pasākuma juridiskais pamats ir Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 194. pants, kurā konsolidētas un precizētas ES kompetences enerģētikas jomā. Saskaņā ar LESD 194. pantu galvenie ES enerģētikas politikas mērķi ir šādi: nodrošināt enerģijas tirgus darbību; nodrošināt energoapgādes drošību Savienībā; veicināt energoefektivitāti un taupību, kā arī jaunu un atjaunojamu enerģijas veidu attīstību; un veicināt enerģijas tīklu savstarpēju savienojamību.

Šis priekšlikums pamatojas arī uz visaptverošu tiesību aktu kopumu, kas pieņemti un atjaunināti pēdējo divu desmitgažu laikā. Lai izveidotu iekšējo enerģijas tirgu, no 1996. līdz 2009. gadam ES ir pieņēmusi trīs secīgas tiesību aktu paketes ar galveno mērķi integrēt tirgus un liberalizēt valstu gāzes un elektroenerģijas tirgu. Šajā sakarā šis priekšlikums nodrošinātu, ka nepastāv diskriminācija starp tādu gāzes cauruļvadu operatoriem, kas pārvadīti no ES vai uz to, un citiem tirgus dalībniekiem, kam pilnībā tiek piemērota Gāzes direktīva, piemēram, tādu gāzes cauruļvadu operatoriem, kas savieno dažādas dalībvalstis, vai dalībvalstu pārvades sistēmu operatoriem.

Pašreizējais priekšlikums arī būtu jāuzskata par daļu no pastāvīgiem centieniem nodrošināt Eiropas gāzes tirgu integrāciju un efektīvu darbību.

- **Subsidiaritāte (neekskluzīvas kompetences gadījumā)**

Ierosinātās izmaiņas Gāzes direktīvā ir vajadzīgas, lai sasniegtu integrēta ES gāzes tirgus mērķi, un to nevar tikpat efektīvi panākt valstu līmenī, pamatojoties uz sadrumstalotiem valstu noteikumiem. Pierādījumi liecina, ka izolētas valstu pieejas ir aizkavējušas iekšējā enerģijas tirgus noteikumu īstenošanu, radot nepiemērotus un nesaderīgus regulatīvos pasākumus, intervenču nevajadzīgu dublēšanos un kavēšanos saistībā ar tirgus nepilnību labošanu². Turklāt cauruļvadi uz trešām valstīm vai no tām vairumā gadījumu var ietekmēt iekšējo gāzes tirgu un energoapgādes drošību vairākās dalībvalstīs.

- **Samērīgums**

Ierosinātais grozījums ir stingri vērsts uz to, kas ir obligāti vajadzīgs, lai sasniegtu nepieciešamo progresu attiecībā uz iekšējo tirgu, vienlaikus attiecīgās kompetences un

² Kā sīkāk izklāstīts pārstrādāto tiesību aktu novērtējumā saskaņā ar Elektroenerģijas tirgus modeļa iniciatīvu (Komisijas priekšlikums COM(2016)864 final).

pienākumus atstājot dalībvalstu, valstu regulatoru un valstu dalībnieku ziņā. Tas ietver iespēju piešķirt atkāpes attiecībā uz esošo infrastruktūru (piemēram, attiecībā uz cauruļvadiem uz trešām valstīm un no tām, kuri pabeigti pirms šīs direktīvas stāšanās spēkā), lai ņemtu vērā jau ieviestas sarežģītas juridiskas struktūras, kam var būt vajadzīga konkrēta pieeja, ar nosacījumu, ka atkāpe neradīs kaitējumu konkurencei, efektīvai tirgus darbībai vai energoapgādes drošībai Savienībā.

- **Instrumenta izvēle**

Ar šo priekšlikumu groza Gāzes direktīvu, kas ir būtisks trešās enerģētikas paketes elements. Grozošā akta izvēle atspoguļo pašreizējā priekšlikuma ierobežoto raksturu.

3. EX POST IZVĒRTĒJUMU, APSPRIEŠANAS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMU REZULTĀTI

- **Ex post izvērtējumi/spēkā esošo tiesību aktu atbilstības pārbaude**

Pašreizējā priekšlikuma satura mērķis ir vienīgi sniegt paskaidrojumus jomā, kurā piemērotie ES tiesību akti (vai to trūkums) un piemērotā prakse atšķiras. Priekšlikums balstās uz iedibināto praksi. Tomēr, lai ņemtu vērā pašreizējo situāciju, kas radusies tādēļ, ka pašreizējā regulējumā trūkst skaidru noteikumu, dalībvalstīm ir iespēja paredzēt atkāpes attiecībā uz esošo darbības infrastruktūru. Ņemot vērā iepriekš minēto, tiek uzskatīts, ka Gāzes direktīvas grozījumus var izdarīt bez atsevišķa izvērtēšanas procesa.

- **Ietekmes novērtējums**

Šai iniciatīvai nav vajadzīgs sīki izstrādāts ietekmes novērtējums, jo ierosinātās izmaiņas atspoguļo Gāzes direktīvā noteiktā tiesiskā regulējuma pamatprincipu piemērošanu praksē attiecībā uz trešām valstīm. To jo īpaši apliecina fakts, ka šie principi ir atspoguļoti vairākos starptautiskos nolīgumos starp dalībvalstīm un trešām valstīm vai starp ES un trešām valstīm un ka tie tiek konsekventi piemēroti sauszemes cauruļvadiem uz trešām valstīm un no tām.

- **Normatīvā atbilstība un vienkāršošana**

Šis priekšlikums var palielināt administratīvās prasības, bet tikai ļoti ierobežotā apmērā. Izmantojot grozījumus, ES jurisdikcijā Gāzes direktīva būs pilnībā piemērojama attiecībā uz cauruļvadiem uz trešām valstīm un no tām, un tā attiecībā uz jauniem cauruļvadiem uz trešām valstīm un no tām arī dos iespēju piemērot atbrīvojumu jaunai infrastruktūrai saskaņā ar Gāzes direktīvas 36. pantu. Tādēļ atbrīvojuma pieprasījumu skaits var pieaugt, un tas nozīmē, ka valstu regulatīvajām iestādēm un Komisijai būs jāiesaistās administratīvā līmenī, pieņemot papildu lēmumus par atbrīvojumu piešķiršanu. Tomēr šis nav jauns slogs, bet gan pamatuzdevums, kas noteikts trešajā enerģētikas paketē (Gāzes direktīvas 36. pants).

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Nav paredzams, ka ierosinātie Gāzes direktīvas grozījumi ietekmēs budžetu.

5. CITI ELEMENTI

- **Īstenošanas plāni un uzraudzības, izvērtēšanas un ziņošanas kārtība**

Komisija uzraudzīs transponēšanu un dalībvalstu un citu dalībnieku atbilstību pasākumiem, kas beidzot tiks pieņemti, kā arī vajadzības gadījumā veiks piespiedu izpildes pasākumus. Esošās valstu regulatīvās iestādes un citas kompetentās valsts iestādes nodrošinās priekšlikuma īstenošanu valsts līmenī.

- **Sīks priekšlikuma konkrēto noteikumu skaidrojums**

Pašreizējais priekšlikums nosaka precīzu Gāzes direktīvas un attiecīgi arī Gāzes regulas³ piemērošanas jomu attiecībā uz cauruļvadiem uz trešām valstīm un no tām līdz ES jurisdikcijas robežai. Tas ietver attiecīgos noteikumus par trešo personu piekļuvi, tarifu regulēšanu, īpašumtiesību nošķiršanu un pārskatāmību. Tas dos iespēju saskaņā ar Gāzes direktīvas 36. pantu piemērot atbrīvojumu attiecībā uz jauniem cauruļvadiem uz trešām valstīm un no tām. Turklāt tas ietver iespēju dalībvalstīm piešķirt atkāpes attiecībā uz ekspluatācijā jau esošu importa infrastruktūru. Lai nodrošinātu saskaņotu tiesisko regulējumu attiecībā uz cauruļvadiem, kas šķērso vairāk nekā vienu dalībvalsti, ir jānosaka, kurai dalībvalstij būtu jālemj par šādu atkāpi.

³

Tās 3. panta 2. punktā ir atsauce uz definīciju Gāzes direktīvas 2. pantā

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA,

ar ko groza Direktīvu 2009/73/EK par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz dabasgāzes iekšējo tirgu

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 194. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu⁴,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu⁵,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,

tā kā:

- (1) Dabasgāzes iekšējais tirgus, ko Savienībā pakāpeniski ievieš kopš 1999. gada, tiek veidots, lai visiem patērētājiem Savienībā būtu izvēles iespējas neatkarīgi no tā, vai šie patērētāji ir iedzīvotāji vai uzņēmumi, rastos jaunas uzņēmējdarbības izdevības, panāktu konkurētspējīgas cenas, nodrošinātu labāku pakalpojumu kvalitāti, dotu iedarbīgus investīciju signālus un veicinātu piegādes drošību un ilgtspēju.
- (2) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/55/EK⁶ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/73/EK⁷ ir devusi nozīmīgu ieguldījumu dabasgāzes iekšējā tirgus izveidē.
- (3) Šīs direktīvas mērķis ir novērst atlikušos šķēršļus, kas kavē dabasgāzes iekšējā tirgus izveides pabeigšanu, jo gāzes cauruļvadiem uz trešām valstīm un no tām netiek piemēroti Savienības tirgus noteikumi. Ar šo direktīvu ieviestie grozījumi nodrošinās, ka noteikumi, kas piemērojami gāzes pārvades cauruļvadiem, kuri savieno divas vai vairākas dalībvalstis, ir piemērojami arī Savienības teritorijā esošiem cauruļvadiem no trešām valstīm un uz tām. Tādējādi tiks nodrošināta tiesiskā regulējuma konsekvence Savienībā, vienlaikus izvairoties no konkurences kropļojumiem iekšējā enerģijas tirgū. Tas uzlabos arī pārredzamību un sniegs juridisko noteiktību attiecībā uz tirgus dalībniekiem, jo īpaši gāzes infrastruktūras investoriem un tīkla lietotājiem piemērojamo tiesisko regulējumu.

⁴ OV C [...], [...], [...]. lpp.

⁵ OV C [...], [...], [...]. lpp.

⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 26. jūnija Direktīva 2003/55/EK par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz dabasgāzes iekšējo tirgu (OV L 176, 15.7.2003., 57. lpp.).

⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 13. jūlija Direktīva 2009/73/EK par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz dabasgāzes iekšējo tirgu un par Direktīvas 2003/55/EK atcelšanu (OV L 211, 14.8.2009., 94. lpp.).

- (4) Ņemt vērā to, ka iepriekš nav bijuši konkrēti Savienības noteikumi, kas piemērojami gāzes cauruļvadiem uz trešām valstīm un no tām, dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai piešķirt atkāpes no dažiem Direktīvas 2009/73/EK noteikumiem attiecībā uz cauruļvadiem, kas ir pabeigti šīs direktīvas spēkā stāšanās dienā. Nošķiršanas (kas nav īpašumtiesību nošķiršana) modeļu piemērošanas datums būtu jāpielāgo attiecībā uz gāzes cauruļvadiem uz trešām valstīm un no tām.
- (5) Direktīva 2009/73/EK ir piemērojama gāzes cauruļvadiem uz un no trešām valstīm vienīgi Savienības jurisdikcijas teritoriālajās robežās. Attiecībā uz atklātā jūrā izvietotiem cauruļvadiem tai vajadzētu būt piemērojamai teritoriālajos ūdeņos un dalībvalstu ekskluzīvās ekonomikas zonās.
- (6) Tāpēc Direktīva 2009/73/EK būtu attiecīgi jāgroza.

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Direktīvu 2009/73/EK groza šādi:

- (1) direktīvas 2. panta 17. punktu aizstāj ar šādu:

“(17) “starpsavienojums” ir pārvades līnija, kas šķērso vai aptver robežu starp dalībvalstīm vai starp dalībvalstīm un trešām valstīm līdz Savienības jurisdikcijas robežai;”

- (2) direktīvas 9. pantu groza šādi:

- a) 8. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“8. Dalībvalsts var nolemt nepiemērot 1. punktu:

- a) ja 2009. gada 3. septembrī pārvades sistēma piederēja vertikāli integrētam uzņēmumam;

- b) attiecībā uz infrastruktūru uz trešām valstīm un no tām starp Savienības jurisdikcijas robežu un pirmo starpsavienojuma punktu ar Savienības tīklu, ja pārvades sistēma piederēja vertikāli integrētam uzņēmumam [PB: *šā priekšlikuma pieņemšanas datums*];”

- b) 9. punktu aizstāj ar šādu:

“9. Ja ir ieviesti pasākumi, kas garantē lielāku pārvades sistēmas operatora neatkarību nekā IV nodaļas noteikumi, dalībvalsts var pieņemt lēmumu nepiemērot 1. punktu:

- a) ja 2009. gada 3. septembrī pārvades sistēma piederēja vertikāli integrētam uzņēmumam;

- b) attiecībā uz infrastruktūru uz trešām valstīm un no tām starp Savienības jurisdikcijas robežu un pirmo starpsavienojuma punktu ar Savienības tīklu, ja pārvades sistēma piederēja vertikāli integrētam uzņēmumam [PB: *šā priekšlikuma pieņemšanas datums*].”;

- 3) direktīvas 14. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Dalībvalstis var pieņemt lēmumu nepiemērot 9. panta 1. punktu un pēc pārvades sistēmas īpašnieka priekšlikuma norīkot neatkarīgu sistēmas operatoru:

- a) ja 2009. gada 3. septembrī pārvades sistēma piederēja vertikāli integrētam uzņēmumam;

- b) attiecībā uz infrastruktūru uz trešām valstīm un no tām starp Savienības jurisdikcijas robežu un pirmo starpsavienojuma punktu ar Savienības tīklu, ja pārvades sistēma piederēja vertikāli integrētam uzņēmumam [PB: *šā priekšlikuma pieņemšanas datums*].”;

Šādu norīkošanu apstiprina Komisija.”;

- (3) direktīvas 34. panta 4. punktā pievieno šādu trešo teikumu:

“Ja attiecīgo tīklu aptver vismaz viena dalībvalsts un vismaz viena trešā valsts, attiecīgās dalībvalstis apspriežas viena ar otru un apspriežas ar attiecīgajām trešām valstīm, lai attiecībā uz attiecīgo tīklu nodrošinātu, ka šīs direktīvas noteikumi tiek konsekventi piemēroti līdz Savienības jurisdikcijas robežai.”

(4) direktīvas 36. pantu groza šādi:

a) 3. punktā pievieno šādu otro teikumu:

“Ja attiecīgā infrastruktūra ir dalībvalsts un vienas (vai vairāku) trešās valsts jurisdikcijā, valsts regulatīvā iestāde pirms lēmuma pieņemšanas apspriežas ar attiecīgajām trešo valstu iestādēm.”;

b) 4. punkta otrajā daļā pievieno šādu otro teikumu:

“Ja attiecīgā infrastruktūra ir arī vienas vai vairāku trešo valstu jurisdikcijā, dalībvalstu regulatīvās iestādes pirms lēmuma pieņemšanas apspriežas ar attiecīgajām trešo valstu iestādēm, lai attiecībā uz konkrēto infrastruktūru nodrošinātu, ka šīs direktīvas noteikumi tiek konsekventi piemēroti līdz Savienības jurisdikcijas robežai.”;

(5) direktīvas 41. panta 1. punkta c) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“c) saistībā ar pārrobežu jautājumiem sadarboties ar attiecīgo dalībvalstu regulatīvo iestādi vai iestādēm un Aģentūru, kā arī ar trešās valsts attiecīgajām iestādēm saistībā ar infrastruktūru uz trešām valstīm un no tām, lai attiecībā uz šo infrastruktūru nodrošinātu konsekventu šīs direktīvas noteikumu piemērošanu līdz Savienības jurisdikcijas robežai;”

(6) direktīvas 42. pantam pievieno šādu 6. punktu:

“6. Regulatīvās iestādes apspriežas un sadarbojas ar attiecīgajām trešo valstu iestādēm saistībā ar gāzes cauruļvadu, kas pārvadīti uz trešām valstīm un no tām, izmantošanu, lai attiecībā uz konkrēto infrastruktūru nodrošinātu, ka šīs direktīvas noteikumi tiek konsekventi piemēroti līdz Savienības jurisdikcijas robežai.”;

(7) direktīvas 49. pantam pievieno šādu 9. punktu:

“Attiecībā uz gāzes cauruļvadiem uz trešām valstīm un no tām, kas pabeigti pirms [PB: šīs direktīvas spēkā stāšanās datums], dalībvalstis var pieņemt lēmumu atkāpties no 9., 10., 11., 32. panta un 41. panta 6., 8. un 10. punkta attiecībā uz šādu cauruļvadu posmiem starp Savienības jurisdikcijas robežu un pirmo starpsavienojuma punktu ar nosacījumu, ka atkāpe neradīs kaitējumu konkurencei dabasgāzes iekšējā tirgū vai tā efektīvai darbībai Savienībā, vai piegādes drošībai Savienībā.

Atkāpe ir ierobežota laika ziņā un var paredzēt nosacījumus, kas palīdz izpildīt iepriekš minētos nosacījumus.

Ja attiecīgais gāzes cauruļvads atrodas vairāk nekā vienas dalībvalsts jurisdikcijā, lēmumu par atkāpi attiecībā uz šo cauruļvadu pieņem dalībvalsts, kuras jurisdikcijā atrodas pirmais starpsavienojuma punkts.

Dalībvalstis viena gada laikā pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā publicē visus lēmumus par atkāpi, kas piešķirta saskaņā ar šo punktu.”

2. pants

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai vēlākais līdz [PB: viens gads pēc stāšanās spēkā] izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis nekavējoties dara Komisijai zināmu minēto noteikumu tekstu.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

3. pants

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

4. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē,

*Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs*

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs*